

ترجمہ فارسی صحیح مسلم

(جلد دوم)

مؤلف:

امام ابو الحسن مسلم بن حجاج قشیری نیشابوری رحمۃ اللہ علیہ

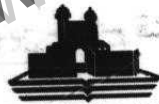
مترجمین:

عبدالرئوف مخلص، عبدالباری وثیق

جواد عصار رودی

- سرشناسه
عنوان قراردادى
عنوان بولام پديدآور
- مسلم بن حجاج، ۲۰۴-۲۶۱ق.
الجامع الصحيح . فارسی - عربی
ترجمه فارسی صحيح مسلم/ مولف امام ابوالحسين مسلم بن حجاج
قشیری نیشابوری رحمه الله؛ مترجمين عبدالرئوف مخلص، عبدالباری وثیق، جواد
عصارودی.
- مشخصات نشر
مشخصات ظاهری
شابک
- تربت جام : شيخ الاسلام احمد جام، ۱۴۰۰
ج۴
ج۹۷۸: ۱-۹۶۴-۲۴۷-۲۱۹-۲ : ج۹۷۸: ۲-۹۶۴-۲۴۷-۲۲۰-۸ : ج۳
ج۹۷۸: ۳-۹۶۴-۲۴۷-۲۲۱-۵ : ج۹۷۸: ۴-۹۶۴-۲۴۷-۲۲۲-۲
- وضعیت فهرست نویسی
موضوع
شناسه افزوده
شناسه افزوده
شناسه افزوده
رده بندی کنگره
رده بندی دیویی
شماره کتابشناسی ملی
- فیفا
احادیث اهل سنت قرن ۳ق. * -- Texts -- ۹th century Hadith (Sunnites)
مخلص، عبدالرئوف، ۱۳۳۰، مترجم
وثیق، عبدالباری، ۱۳۵۵، مترجم
عصارودی، جواد، ۱۳۵۷، مترجم
BP۱۲۱
۲۱۱۲۴۷
۱۷۳۲۹۴۵

www.ketab.ir

انتشارات شیخ الاسلام احمد جام

صحيح مسلم (جلد دوم)

مولف : امام ابوالحسين مسلم بن حجاج قشیری نیشابوری
مترجمين : عبدالرئوف مخلص، عبدالباری وثیق، جواد عصارودی

ناشر : شيخ الاسلام احمد جام

تیراژ: ۳۰۰۰ دوره

نوبت چاپ: اول ۱۴۰۰

شابک : ۸-۲۲۰-۲۴۷-۹۶۴-۹۷۸

حق چاپ و نشر محفوظ و مخصوص ناشر است.

تلفن مرکز پخش: ۵۲۵۲۴۴۷۱ - ۵۲۵۲۵۲۳۸ - ۵۱

فهرست

موضوع	فهرست	صفحه
۷ - كِتَابُ الْجُمُعَةِ	۳	
باب ۱: وجوب غسل جمعه بر هر شخص بالغی از مردان و بیان آن چه که بدان دستور داده شده اند	۱۳	۱۵
باب ۲: استعمال خوش بویی و مسواک در روز جمعه	۱۶	
باب ۳: خاموش بودن و گوش فرا دادن به خطبه روز جمعه	۱۸	
باب ۴: لحظه ویژه ای که در روز جمعه وجود دارد	۱۸	
باب ۵: فضیلت روز جمعه	۲۰	
باب ۶: هدایت این امت برای روز جمعه	۲۰	
باب ۷: فضیلت حضور اول وقت (یا حضور قبل از زوال) در روز جمعه	۲۲	
باب ۸: بیان فضیلت کسی که در خطبه با سکوت، گوش فرا می دهد	۲۳	
باب ۹: نماز جمعه بعد از زوال خورشید	۲۴	
باب ۱۰: ذکر دو خطبه قبل از نماز و نشستی که در میان آنها است	۳۶	
باب ۱۱: بیان این آیه کریمه: ﴿وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا فَلْيُتْرِكُوا بِهَا وَكُلُوا فَايَمًا﴾	۳۶	
باب ۱۲: شدت و درشتی در مورد ترک جمعه	۳۸	
باب ۱۳: در مورد سبک خواندن نماز و خطبه	۳۸	
باب ۱۴: خواندن نماز تحية المسجد در حالی که امام خطبه می خواند	۳۴	
باب ۱۵: گفتن سخن تعلیمی در خطبه	۳۵	
باب ۱۶: آن چه که امام در نماز جمعه می خواند	۳۶	
باب ۱۷: در مورد این که چه چیز در روز جمعه خوانده شود	۳۷	
باب ۱۸: در مورد نماز بعد از فرض جمعه	۳۸	
۸ - كِتَابُ صَلَاةِ الْعِيدَيْنِ	۴۱	
باب ۱: ذکر اباحت بیرون شدن زن ها در روز عید به مصلی و حضورشان در خطبه جدا از مردان	۴۶	
باب ۲: ترک نماز قبل و بعد از نماز عید در مصلی	۴۷	
باب ۳: آن چه در نماز عیدین خوانده می شود	۴۸	
باب ۴: بیان رخصت در ایام عید برای بازی هایی که در آنها معصیتی نیست	۴۸	
۹ - كِتَابُ صَلَاةِ الْإِسْتِسْقَاءِ	۵۳	
باب ۱: بلند نمودن دست ها برای دعاء در استسقاء	۵۵	
باب ۲: دعا در استسقاء	۵۵	
باب ۳: پناه جستن به خدای عزوجل در هنگام دیدن باد و ابر، و شاد شدن به باران	۵۸	

باب ۴: باد صبا و باد دبور.....

۱۰ - كِتَابُ صَلَاةِ الْكُسُوفِ.....

باب ۱: بیان نماز کسوف.....

باب ۲: ذکر عذاب قبر در نماز خسوف.....

باب ۳: آنچه در نماز کسوف از وضع بهشت و دوزخ بر نبی خدا ﷺ عرضه شد.....

باب ۴: ذکر کسی که گفته است: رسول خدا ﷺ هشت رکوع را در چهار سجده خواندند.....

باب ۵: ذکر ندای: «الصَّلَاةُ جَامِعَةٌ» برای نماز کسوف.....

۱۱ - كِتَابُ الْجَنَائِزِ.....

باب ۱: تلقین: لا اله الا الله به مردگان.....

باب ۲: آنچه که باید در هنگام مصیبت گفته شود.....

باب ۳: آنچه که نزد بیمار و مرده (مراد شخصی که نزدیک وفات است) گفته می‌شود.....

باب ۴: در مورد پوشاندن چشمان مرده و دعا برایش هنگامی که مرگش فرا رسید.....

باب ۵: بازماندن چشمان مرده که دنبال کنندهٔ نفسش است.....

باب ۶: گریستن بر مرده.....

باب ۷: عیادت بیمار.....

باب ۸: صبر بر مصیبت در ابتدای رسیدن آن است.....

باب ۹: مرده با گریستن خانواده‌اش بر وی، عذاب می‌شود.....

باب ۱۰: هشدارهای سخت در مورد نحوهٔ سرایی.....

باب ۱۱: نهی زن‌ها از دنبال کردن جنازه‌ها.....

باب ۱۲: بیان آنچه در غسل میت آمده است.....

باب ۱۳: کفن کردن مرده.....

باب ۱۴: در مورد پوشیدن مرده.....

باب ۱۵: در مورد نیکو ساختن کفن.....

باب ۱۶: در مورد شتاب کردن با جنازه.....

باب ۱۷: فضیلت نماز جنازه و تشییع آن.....

باب ۱۸: هرکس صد نفر بر وی نماز جنازه بخوانند، آن‌ها در مورد وی شفیع ساخته می‌شوند.....

باب ۱۹: هر کس چهل نفر بر وی نماز بخوانند، در مورد وی شفیع قرار می‌گیرند.....

باب ۲۰: در مورد مردگانی که از آن‌ها به نیکی یا به بدی یاد می‌شود.....

باب ۲۱: در مورد مرده‌ای که راحت شده است یا مردم از شر وی راحت شده‌اند.....

باب ۲۲: در مورد تکبیر گفتن بر جنازه.....

باب ۲۳: نماز خواندن بر قبر بعد از دفن میت.....

باب ۲۴: به پا داشتن برای جنازه.....

باب ۲۵: منسوخ شدن ایستادن برای جنازه.....

باب ۲۶: دعا برای میت در نماز.....

باب ۲۷: امام برای نماز خواندن نسبت به میت در کجا بایستد.....	۱۱۵
باب ۲۸: سوار شدن نماز گزار (جنازه) بر مرکب وقتی که بر می‌گردد.....	۱۱۶
باب ۲۹: در مورد لحد و نصب آجر در آن بر میت.....	۱۱۷
باب ۳۰: قرار دادن پرده در قبر.....	۱۱۷
باب ۳۱: دستور به هموار ساختن قبر.....	۱۱۷
باب ۳۲: نهی از گچ کردن قبر و ساختن آن.....	۱۱۸
باب ۳۳: نهی از نشستن بر روی قبر و نماز خواندن به سوی آن.....	۱۱۸
باب ۳۴: نماز خواندن بر جنازه در مسجد.....	۱۱۹
باب ۳۵: آن چه باید هنگام ورود به گورستان گفته شود و دعا برای اهل قبور.....	۱۲۱
باب ۳۶: درخواست اجازه نبی کریم ﷺ از پروردگار خویش ﷻ در مورد زیارت قبر مادرش.....	۱۲۳
باب ۳۷: ترک نماز جنازه کسی که خودکشی نموده است.....	۱۲۴
۱۲ - كِتَابُ الزَّكَاةِ.....	۱۲۵
باب ۱: در چه چیزی عشر یا نصف عشر است.....	۱۲۷
باب ۲: در غلام و اسب مسلمان زکاتی نیست.....	۱۲۸
باب ۳: در پرداخت زکات و نپرداختن آن.....	۱۲۸
باب ۴: زکات فطریه بر مسلمان‌ها از خرما و جو.....	۱۲۹
باب ۵: ادای صدقه فطر پیش از نماز.....	۱۳۲
باب ۶: گناه بازدارنده زکات.....	۱۳۲
باب ۷: در بیان راضی ساختن کارگزاران زکات.....	۱۳۸
باب ۸: بیان سختی مجازات کسی که زکات نمی‌پردازد.....	۱۳۸
باب ۹: تشویق به صدقه.....	۱۴۰
باب ۱۰: در مورد مال‌اندوزان و کیفر سخت‌شان.....	۱۴۲
باب ۱۱: در بیان تشویق به انفاق و مرزده عوض آن بر ای انفاق‌کننده.....	۱۴۳
باب ۱۲: در بیان فضیلت نفقه بر خانواده و مملوک، و گناه کسی که آن را ضایع و یا از آن‌ها بازمی‌دارد.....	۱۴۴
باب ۱۳: در بیان این که نفقه را نخست باید از خود شروع کند سپس به اهل و بعد از آن به خویشاوندان پرداخت کند.....	۱۴۵
باب ۱۴: در بیان فضیلت نفقه و صدقه بر خویشاوندان، همسر، فرزندان، و والدین هر چند مشرک باشند.....	۱۴۶
باب ۱۵: در بیان این که ثواب صدقه برای میت به او می‌رسد.....	۱۴۹
باب ۱۶: بیان این که لفظ «صدقه» بر هر کار معروف و شایسته‌ای اطلاق می‌گردد.....	۱۵۰
باب ۱۷: در بیان انفاق‌کننده و ذخیره‌کننده.....	۱۵۲
باب ۱۸: بیان تشویق به صدقه نمودن قبل از آن که کسی یافت نشود آن را بپذیرد.....	۱۵۳
باب ۱۹: بیان قبول صدقه از درآمد حلال و پاکیزه و پرورش آن.....	۱۵۴
باب ۲۰: بیان ترغیب بر صدقه اگرچه نیمه خرمایی یا سخن نیکویی، و این که صدقه حجاب و مانعی از آتش دوزخ می‌گردد.....	۱۵۶
باب ۲۱: بیان صدقه کردن کارمزد شخصی که حمل می‌کند، و نهی شدید از تحقیر کسی که صدقه‌اش اندک است.....	۱۵۹
باب ۲۲: در بیان پاداش تخصیص دادن شیر (یا پشم) ماده شتر به کسی.....	۱۶۰
باب ۲۳: بیان صفت انفاق‌کننده و بخیل (ممسک).....	۱۶۰

- باب ۲۴: ثبوت اجر صدقه‌دهنده هر چند آن صدقه به دست کسی که اهل و مستحق آن نیست بیفتد..... ۱۶۲
- باب ۲۵: بیان اجر و پاداش انباردار امین، و آن همسری که از خانه شوهرش بدون قصد فساد و تباهی صدقه می‌کند؛..... ۱۶۲
- باب ۲۶: در بیان انفاقی که برده از مال اربابش می‌کند..... ۱۶۳
- باب ۲۷: بیان توأم کردن صدقه با سایر اعمال نیک و عبادات..... ۱۶۴
- باب ۲۸: بیان تشویق به انفاق و کراهت شمردن آن..... ۱۶۶
- باب ۲۹: بیان تشویق به صدقه اگرچه اندک باشد، و این که اندک بودن آن دلیل مناسبی برای امتناع از صدقه نیست..... ۱۶۷
- باب ۳۰: فضیلت پنهان کردن صدقه (از چشم دیگران)..... ۱۶۷
- باب ۳۱: بیان این که بهترین صدقه، صدقه شخص تندرست و حریص است..... ۱۶۸
- باب ۳۲: بیان این که دست بالایی (دست دهنده) بهتر است از دست پایینی (دست گدا)..... ۱۶۹
- باب ۳۳: نهی از سؤال (گدایی کردن)..... ۱۷۰
- باب ۳۴: مسکین کسی است که نه چیزی از مال و ثروت پیدا می‌کند و نه بدان مهارت دارد، پس بر او صدقه شود..... ۱۷۱
- باب ۳۵: کراهت سؤال کردن از مردم..... ۱۷۲
- باب ۳۶: شخصی که صدقه برای او حلال است..... ۱۷۴
- باب ۳۷: اباحت گرفتن مال برای کسی که بدون سؤال و چشم‌داشت (چیزی) داده می‌شود..... ۱۷۵
- باب ۳۸: کراهت حرص بر دنیا..... ۱۷۷
- باب ۳۹: بیان این که اگر به فرزند آدم دو دره از مال داده شود قطعاً سومی را نیز طلب می‌کند..... ۱۷۷
- باب ۴۰: توانگری (بی‌نیازی) به معنای داشتن متاع‌های دنیوی نیست..... ۱۷۹
- باب ۴۱: تهدید در برابر فریفته‌شدن به زرق و برق دنیا..... ۱۷۹
- باب ۴۲: فضیلت صبر و امتناع از سؤال..... ۱۸۲
- باب ۴۳: بیان کفاف و قناعت..... ۱۸۲
- باب ۴۴: اعطای مال به کسی که با فحش و درشتی سؤال می‌کند..... ۱۸۳
- باب ۴۵: اعطای مال به کسی که بیم (زوال) ایمان او می‌رود..... ۱۸۵
- باب ۴۶: اعطای مال به افرادی برای پیوند زدن دلهایشان به اسلام، و صبر پیشه کردن کسانی که ایمان‌شان قوی است..... ۱۸۶
- باب ۴۷: خوارچ و صفات‌شان..... ۱۹۳
- باب ۴۸: تشویق بر قتل خوارچ..... ۱۹۹
- باب ۴۹: خوارچ بدترین مخلوقات هستند..... ۲۰۳
- باب ۵۰: تحریم زکات بر پیامبر ﷺ و آل ایشان (که بنی‌هاشم و بنی‌المطلب هستند، نه کس دیگری)..... ۲۰۴
- باب ۵۱: نهی از استخدام آل پیامبر ﷺ در برابر صدقه..... ۲۰۵
- باب ۵۲: اباحت هدیه برای پیامبر و بنی‌هاشم و بنی‌المطلب اگرچه هدیه‌دهنده آن را از طریق صدقه مالک شده..... ۲۰۷
- باب ۵۳: پیامبر هدیه را می‌پذیرفتند و صدقه را رد می‌کردند..... ۲۰۹
- باب ۵۴: دعا برای کسی که صدقه‌اش را خود تقدیم می‌کند..... ۲۰۹
- باب ۵۵: راضی ساختن کارگزار جمع‌آوری زکات ملامی که حرامی را طلب نکند..... ۲۱۰

۱۳ - کِتَابُ الصَّیَّام

باب ۱: فضیلت ماه رمضان..... ۲۱۲

باب ۲: وجوب روزه رمضان هنگام رؤیت ماه و افطار در آن هنگام، و این که اگر چنانچه ماه در اول یا آخر ماه..... ۲۱۲

باب ۳: نهی از روزه یک یا دو روز پیش از رمضان.....	۲۱۶
باب ۴: بیان این که ماه بیست و نه روز می شود.....	۲۱۷
باب ۵: بیان این که برای هر شهری رؤیت خودشان اعتبار دارد، و این که اگر مردم شهری هلال را ببینند.....	۲۱۹
باب ۶: بزرگی و کوچکی ماه اعتباری ندارد، و این که خداوند ماه را به خاطر رؤیت مردم طولانی تر می کند.....	۲۲۰
باب ۷: بیان معنای این قول پیامبر: «دو ماه عید ناقص نمی شوند».....	۲۲۰
باب ۸: بیان این که روزه با طلوع فجر آغاز می شود و پیش از آن شخص می تواند بخورد و بنوشد و با همسرش.....	۲۲۱
باب ۹: فضیلت سحری و تأکید استحباب آن، و استحباب تأخیر سحری و تعجیل افطار.....	۲۲۵
باب ۱۰: وقت انقضاء روزه و دخول شب.....	۲۲۶
باب ۱۱: نهی از صوم وصال.....	۲۲۸
باب ۱۲: بوسه در ماه رمضان بر کسی که شهوتش تحریک نمی شود حرام نیست.....	۲۳۰
باب ۱۳: صحت روزه کسی که صبح بر او طلوع می کند و او جنب است.....	۲۳۳
باب ۱۴: هشدارهای شدید پیرامون همبستری در روز رمضان، وجوب کفاره از آن، و بیان این که کفاره بر.....	۲۳۶
باب ۱۵: جواز روزه و افطار برای مسافری که در راه معصیت نباشد و سفر او به مسافت دو روز و یا بیشتر از آن باشد.....	۲۳۸
باب ۱۶: پاداش کسی که در سفر روزه نمی گیرد و خدمت می کند.....	۲۴۳
باب ۱۷: اختیار روزه گرفتن و نگرفتن در سفر.....	۲۴۴
باب ۱۸: استحباب روزه نگرفتن برای حاجیان در روز عرفه.....	۲۴۵
باب ۱۹: روزه روز عاشورا.....	۲۴۷
باب ۲۰: در بیان این که کدام روز در عاشورا روزه گرفته می شود.....	۲۵۳
باب ۲۱: اگر کسی در عاشورا چیزی خورد بقیه روز را چیزی نخورد.....	۲۵۴
باب ۲۲: نهی از روزه روز عید فطر و روز عید قربان.....	۲۵۵
باب ۲۳: تحریم روزه در ایام تشریق.....	۲۵۶
باب ۲۴: کراهت اختصاص دادن روز جمعه برای روزه.....	۲۵۷
باب ۲۵: نسخ این آیه: «وَعَلَى الَّذِينَ يَطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ» با این آیه: «فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ».....	۲۵۸
باب ۲۶: قضای رمضان در ماه شعبان.....	۲۵۹
باب ۲۷: قضای روزه از جای شخص مرده.....	۲۶۰
باب ۲۸: اگر روزه دار به خوردن غذایی دعوت شود، بگوید «من روزه دارم».....	۲۶۲
باب ۲۹: اهمیت حفظ زبان برای روزه دار.....	۲۶۲
باب ۳۰: فضیلت روزه.....	۲۶۳
باب ۳۱: فضیلت روزه در راه خداوند برای کسی که طاقت دارد، بدون آن که آسیبی ببیند و یا حقی فوت شود.....	۲۶۵
باب ۳۲: جواز روزه نفل با نیتی در روز قبل از زوال و جواز خوردن روزه نفل بدون عذر.....	۲۶۵
باب ۳۳: روزه با خوردن و نوشیدن و همبستری از روی فراموشی نمی شکند.....	۲۶۶
باب ۳۴: روزه گرفتن پیامبر ﷺ در غیر ماه رمضان، و مستحب این است که هیچ ماهی خالی از روزه نباشد.....	۲۶۶
باب ۳۵: نهی از روزه تمام عمر (روزه پی در پی) برای کسی که با آن آسیب می بیند و یا حقی با آن فوت می شود و.....	۲۶۹
باب ۳۶: استحباب روزه سه روز از هر ماه و روزه روز عرفه و عاشورا و روزه دوشنبه و پنجشنبه.....	۲۷۱
باب ۳۷: روزه روزهای میانی شعبان.....	۲۷۹
باب ۳۸: فضیلت روزه در ماه محرم.....	۲۸۰

۲۸۰	باب ۳۹: استحباب روزه گرفتن شش روز از ماه شوال به علاوهٔ رمضان
۲۸۱	باب ۴۰: فضیلت شب قدر، تشویق به جست‌وجوی آن، بیان محل آن، و اوقاتی که احتمال وقوع آن در آنها بیشتر است
۲۸۹	۱۴ - کِتَابُ الْإِغْتِكَافِ
۲۹۰	باب ۱: اعتکاف دههٔ آخر ماه رمضان
۲۹۱	باب ۲: چه وقتی معتکف وارد محل اعتکاف شود
۲۹۱	باب ۳: عبادت بیشتر در دههٔ اخیر رمضان
۲۹۲	باب ۴: روزه ده روز ذی‌الحجه
۲۹۳	۱۵ - کِتَابُ الْحَجِّ
۲۹۴	باب ۱: مباحات و محظورات شخصی که احرام می‌بندد، و تحریم (عطر) خوشبویی برای او
۲۹۸	باب ۲: اماکن احرام برای حج و عمره
۳۰۱	باب ۳: تلبیه و کیفیت و وقت آن
۳۰۳	باب ۴: دستوری برای مردم مدینه به این که از مسجد ذوالحلیفه احرام ببندند
۳۰۳	باب ۵: احرام بستن از جایی که شتر سواری حرکت می‌کند
۳۰۵	باب ۶: نماز در مسجد ذوالحلیفه
۳۰۵	باب ۷: استعمال خوشبویی برای محرم در هنگام احرام
۳۰۹	باب ۸: تحریم صید برای محرم
۳۱۵	باب ۹: استحباب کشتن برخی از جانوران برای محرم و غیرمحرم در محل و حرم
۳۱۸	باب ۱۰: جواز تراشیدن سر در صورتی که باعث اذیت شود، و وجوب فدیّه به خاطر تراشیدن آن و بیان اندازهٔ آن
۳۲۱	باب ۱۱: جواز حجامت برای محرم
۳۲۲	باب ۱۲: برای محرم جایز است چشمانش را درمان کند
۳۲۳	باب ۱۳: برای محرم جایز است که سر و بدنش را بشوید
۳۲۴	باب ۱۴: اگر محرم بمیرد با او چه اعمالی انجام شود؟
۳۲۶	باب ۱۵: محرم می‌تواند خروج از احرام را به عذر بیماری و همانند آن شرط کند
۳۲۸	باب ۱۶: صحت احرام زن‌هایی که تازه زایمان کرده‌اند و یا عادت ماهیانه‌اند و استحباب غسل آنها
۳۲۹	باب ۱۷: انواع احرام، جواز افراد حج، تمتع و قرآن (هر سه)، و جواز افزودن حج بر عمره و یک‌جا کردن آن دو
۳۴۴	باب ۱۸: بیان متعه در حج و عمره
۳۴۵	باب ۱۹: کیفیت حج پیامبر ﷺ
۳۵۲	باب ۲۰: بیان این که تمام عرفات موقوف است
۳۵۲	باب ۲۱: بیان وقوف و قول الهی ﴿ثُمَّ أَفِضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ﴾
۳۵۳	باب ۲۲: نسخ حلال شدن و خروج از احرام و امر به اتمام آن
۳۵۶	باب ۲۳: جواز تمتع
۳۶۱	باب ۲۴: وجوب جریمهٔ (ذبح حیوان) بر متمتع، و این که اگر کسی نیابد بر او روزه سه روز در حج و هفت روز
۳۶۲	باب ۲۵: بیان این که قارن حلال نمی‌شود مگر هنگام حلال شدن حج‌گزار مفرد